Europa-Parlamentet
2019-2024

Budgetkontroludvalget

2022/2083(DEC)

19.7.2023

UDKAST TIL ANDEN BETÆNKNING

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet (2022/2083(DEC))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Mikuláš Peksa

PR_DEC_Other2

INDHOLD

Side

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE 3

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 5

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet
(2022/2083(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2021 (COM(2022)0323 – C9-0229/2022)[2],

– der henviser til Rådets årsberetning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2021,

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2021 med institutionernes svar[3],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[4] for regnskabsåret 2021 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til sin afgørelse af 10. maj 2023[5] om udsættelse af afgørelsen om decharge for regnskabsåret 2021 og den dertil hørende beslutning,

– der henviser til artikel 314, stk. 10, og artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 59, 118, 260, 261 og 262,

– der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

– der henviser til anden betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2023),

1. nægter at meddele Rådets generalsekretær decharge for gennemførelsen af Det Europæiske Råds og Rådets budget for regnskabsåret 2021;

[1] EUT L 93 af 17.3.2021.
[2] EUT C 399 af 17.10.2022, s. 1.
[3] EUT C 391 af 12.10.2022, s. 6.
[4] EUT C 399 af 17.10.2022, s. 240.
[5] Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0139.
[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

2. fremsætter sine bemærkninger i nedenstående beslutning;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse og beslutningen, der er en integrerende del heraf, til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet
(2022/2083(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet,

– der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

– der henviser til anden betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har eneansvaret for at meddele decharge for gennemførelsen af Den Unionens almindelige budget, og der henviser til, at Det Europæiske Råds og Rådets budget udgør en sektion i Unionens budget;

B. der henviser til, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union ikke udøver lovgivende funktioner;

C. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 317 i TEUF gennemfører Unionens budget på eget ansvar under hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning;

D. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet ("Rådet") i henhold til artikel 235, stk. 4, og artikel 240, stk. 2, i TEUF bistås af Generalsekretariatet for Rådet, og til, at generalsekretæren for Rådet har det fulde ansvar for en forsvarlig forvaltning af bevillingerne i EU-budgettets sektion II;

E. der henviser til, at Parlamentet i de seneste næsten tyve år har gennemført den veletablerede og respekterede praksis med at meddele decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og der henviser til, at Kommissionen er enig i, at praksis med at meddele decharge til hver enkel EU-institution, -organ, -kontor og -agentur for deres administrative udgifter fortsat bør følges;

F. der henviser til, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem;

G. der henviser til, at Parlamentet siden 2009 på grund af manglende samarbejde fra Rådets side under dechargeproceduren har set sig nødsaget til at nægte at meddele decharge til Rådets generalsekretær;

H. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og

implementere princippet om resultatbaseret budgettering og god forvaltning af menneskelige ressourcer;

I. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet som EU-institutioner og modtagere af midler fra Unionens almindelige budget bør være gennemsigtige og demokratisk ansvarlige over for Unionens borgere og være underlagt demokratisk kontrol ved anvendelsen af offentlige midler;

J. der henviser til, at EU-Domstolens retspraksis bekræfter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter;

K. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands henstilling i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces viste, at Rådets praksis med hensyn til gennemsigtighed i lovgivningsprocessen indeholder fejl og forsømmelser og burde forbedres, således at borgerne bliver i stand til at følge Unionens lovgivningsproces;

1. beklager dybt, at Rådet, som den eneste institution, også for regnskabsåret 2021 har nægtet at samarbejde med Parlamentet om dechargeproceduren, hvilket tvinger Parlamentet til at nægte decharge;

2. fremhæver, at det er Parlamentets særret at meddele decharge i medfør af artikel 319 i TEUF samt de gældende bestemmelser i finansforordningen og Parlamentets forretningsorden på linje med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig beføjelsen til at meddele decharge med henblik på at opretholde gennemsigtigheden og til at sikre den demokratiske ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

3. understreger, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem, og finder det derfor uforståeligt, at Rådet finder, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen meddeles decharge for gennemførelsen af Rådets budget;

4. understreger den veletablerede og respekterede praksis med meddelelse af decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, som Parlamentet har fulgt i næsten tyve år; minder om, at Kommissionen har erklæret, at den ikke er i stand til at føre tilsyn med gennemførelsen af de øvrige EU-institutioners budgetter; understreger, at Kommissionen endnu en gang har givet udtryk for den holdning, at praksis med at meddele decharge til hver enkel institution for deres administrative udgifter fortsat bør følges direkte af Parlamentet;

5. understreger, at den nuværende situation, hvor Parlamentet kun kan kontrollere Revisionsrettens og Den Europæiske Ombudsmands beretninger og oplysningerne på Rådets websted, men ikke modtager skriftlige eller mundtlige svar fra Rådet under den årlige dechargeprocedure, dvs. Rådet nægter at samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den årlige dechargeprocedure, gør det umuligt for Parlamentet at udføre sine opgaver ordentligt og træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge;

6. beklager, at Rådet i mere end et årti har vist, at det ikke har nogen politisk vilje til at samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den årlige dechargeprocedure;

understreger, at denne holdning har haft en varig negativ indvirkning på begge institutioner ved at bringe Unionens image som helhed i fare og miskreditere forvaltningen og den demokratiske kontrol af Unionens budget og reducere borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed; beklager dybt Rådets fortsatte afvisning af at indgå i et loyalt samarbejde inden for rammerne af dechargeproceduren;

7. understreger, at alle andre EU-institutioner accepterer og forstår logikken i, at Parlamentet i betragtning af delegationen af beføjelser til gennemførelse af det budget, der vedrører dem, har ret og pligt til at kontrollere deres budgetter og gennemførelsen heraf som led i dechargeproceduren, og finder det på denne baggrund beklageligt, at Rådet fortsat nægter at samarbejde med Parlamentet på dette område;

8. understreger, at, selvom den nuværende situation skal forbedres ved hjælp af et bedre interinstitutionelt samarbejde inden for traktaternes rammer, kunne en revision af traktaterne gøre dechargeproceduren klarere og mere gennemsigtig, navnlig ved at give Parlamentet udtrykkelig kompetence til at meddele decharge individuelt til alle EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer;

9. minder om, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis støtter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter; kræver derfor fuld respekt for Parlamentets beføjelser og rolle som garant for princippet om demokratisk ansvarlighed; opfordrer Rådet til behørigt at følge op på de henstillinger, Parlamentet har vedtaget i forbindelse med dechargeproceduren;

10. opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at genoptage forhandlingerne med Parlamentet med henblik på at finde en løsning inden for den nuværende ramme for dechargeproceduren, hvis Rådet er interesseret i at vise EU-borgerne, at det tager passende budgetkontrol og gennemsigtighed alvorligt, under hensyntagen til Parlamentets og Rådets respektive roller i dechargeproceduren;

11. understreger, at de bemærkninger, som Parlamentet fremsatte om politiske prioriteter, budgetmæssig og økonomisk forvaltning, intern forvaltning, performance og intern kontrol, menneskelige ressourcer, lighed og trivsel, etiske rammer og gennemsigtighed, digitalisering, cybersikkerhed og databeskyttelse, bygninger, miljø og bæredygtighed, interinstitutionelt samarbejde og kommunikation i dechargebeslutningen af 10. maj 2023, stadig er gyldige;

12 bemærker, at formanden for Det Europæiske Råd, Charles Michel, tilsyneladende kun rejste med kommercielle fly på 18 af de 112 tjenesterejser, der blev foretaget mellem begyndelsen af hans mandatperiode i 2019 og december 2022; mener, at kommercielle fly kunne have været brugt flere gange; understreger endvidere, at lederne af EU-institutionerne bør fungere som gode eksempler for offentligheden, ikke mindst i forbindelse med sikring af klimabæredygtige politikker.